

فهرپووخیی یه زدی کییه؟ کوئنده رییه؟ چی کوتوووه و چی بهسه هاتوووه؟

د. نهحمده نهحمه دیان
(مههاباد)

وهلامی ئه و پرسسیاران، به ترسناکترین دیمه نی بهریه ره کانییی قه له م و قه ممه! و بهریه ره کانییی ماف و مافینگی و بهرهنگاری بونی نازادی و دهره به گیاهی تی! و له گژ راچوونی زمان و زوره ملی، له تاریکترین خولی میژووی ئیران وهبیر خه لکی دینیتته وه! وهلامی ئه و پرسسیاران، شه وه زهنگیک له میژووی تاریکی ئیران وهبیر دینیتته وه، که دیوه زمه کانی چهرخی زوره ملی، قۆلیان له قۆلی یه کتری خستوووه و به ههرمه شالوویان بر دووه ته سهر هممو مافه رهواکانی خه لکی چهوساوهی ئیران و زۆریه ی نووسه ره کانییی له برسان! یان له ترسان! قه له ممه کانیان هه لپه ساردوووه، یان کردووویاننه خوخلوله! و باریکانیان بۆ په شه دانی خه وی نارامی زۆرداره کان پین رستوون!

ههروه ها وهلامی ئه و پرسسیاران، له لایه کی دیکه وه، قه لافه تی سامداری پییاویکی یه کجار به جهرگ و نه به زمان ده خاته بهر چاو که له بن بارستایی ئه وه همموه زۆر و زۆردارییه دا، له دیوه زمانه راست بووه ته وه و به قه له م و به زمان خه لکی راپه راندوووه و همموه چین و توئیژیکی له و زۆرداران هان داوه و له ناخ و داخ و ناله و سکالا و تووک و نزای ئه و خه لکه به شخوراوه، تۆفانیکی هه ستاندوووه که قه لبه زه ی شه پۆلی ئه و تۆفانه هاژاوه، کۆشک و ته لاری همموه زۆرداره کانی پین راژاوه

ئه وه ئیوه و ئه وه ش وهلامی ئه و پرسسیاران
له سالی ۱۲۶۸ ی هه تاوی، بنه ماله یه کی نه دار و ده ستکورت - به لام دلاوا و کارکه ر و دیندار - له شاری "یه زد"، خودا کورپکیان ده داتی و ناوی ده نین "محهممه د" و ئیبراهیمی بابی له کاتی خویدا له قوتابخانه ی شار -

به ناوی (دارولمورسه لاین) - ئەو کورەیی وەبەر خۆتێندن دەنێ. ئەو قوتابخانەییە لەبەر ئەوەی ئینگلیزەکان پێکەوهیان ناوە و هەر خۆشیان هەڵبەسەوێتێن و راستییەکی قەڵەمندانەییە بۆ سیخوڕەکانی بریتانیای گەورە! زۆریەکی گەنج و لاوەکان، سیبەری ئەو قوتابخانەییە لەسەر سەری خۆیان زۆر بە قورس و گران دەزانن و "محەممەد فەرپووخێ" سەرەرای ئەو لە هەمووان پتر، لە سیبەری رەشی ئەو قوتابخانەییە جارزە، ناتوانێ وەک ئەوانی دیکە جارزێکی کورومات بێ و هیچ نەلێ، بەلکۆ لەناکاو وەزالی دێ و لە چەند هۆنراوەییە کدا سەرگویتلاکی ئینگلیزەکان وە بەر تەوس و پلاری قەڵەمەکی دەدا و بەو چەشنە پیتە تیژ و تالانە، خەڵکەکیان لێ هان دەدا: "ئەی خەڵکینە! ئیسو موسولمانن، بۆچی مندالی خۆتان دەنێرنه قوتابخانەیی خاچیە رستەکان! ئایا بیرتان لەو نەکردووەتەو کە پاشەرۆژی ئەو هەڵەییە چیبە؟! (۱)

دوای دەنگدانەوێ ئەو هاوارە و بلاو بوونەوێ ئەو هۆنراوانە، سەرۆکی قوتابخانەکە و ژمارەیهک لە بەکرێگیارووەکان، محەممەد فەرپووخێ بە توانی گێرەشیوینی لەو قوتابخانەییەدا و دەردەنێن و محەممەد فەرپووخێ (کە ئەوکات تەمەنی شازدە سال دەبێ) لەو بەولاوە ناچار دەبێ کە لە باتی دەرس خۆتێندن، بە هێزی پرووکەسەوادیک کە هەبەتی، دەست بە خۆتێندنەوێ کتیبەکان بکا و بە بەرکارکردن و رەنج بردن و نان پەیدا کردن، پروکاری زانین و ئاگادارییەکی حەوا دا.

لەو کاتەدا کە هەنگەمە "مەشرووتەخوازی" لە حەوای ئێران دەنگ دەداتەو، محەممەد فەرپووخێ کە ئەو هەواییە زۆر بە کەیفی دەبێ، دەسبەجێ رەگەڵ مەشرووتەخوازان دەکەوێ و دەبیتە ئەندامیکی "حیزی دیموکراتی ئێران" و لە نەورۆزی سالی ۱۲۸۸ی هەتاویدا لێی دەگێرنەوێ کە بە نیوی هۆنەرێک، بۆ بەریتوێ بێرنا داب و یاسای جێژنی نەورۆز لەو کۆرە گەورەدا هاوبەشی بکا. لەو کۆرەدا دوای ئەو ژمارەیهک لە هۆنەران لە ترسان، یان لە برسان، یان بە پیتی داب هەتا دەتوانن بە حکوومەت و دەستووییۆهەندی حکوومەت هەڵدەلێن و دەستخۆشانی خۆیان بە چەوری و شیرنی وەردەگرن! ئەو جار نۆرە مامۆستا فەرپووخێ دێ و مامۆستا فەرپووخێ لە باتی پێهەلکوتن، لە هۆنراوەییە کدا هەتا دەتوانی سەرگویتلاکی «چیغمالدوله» (زەبیغە موددەوێ) - فەرمانداری یەزد - دەکوێ و سەری پلارەکانی بە

گەورەتر لەویش دەگەییەن و لە حالیکدا کە چاوی تەماشای چیبەکان وەک ئالغەچەقۆیان لێ هاتوو و هەموو ئەندامیان بوو تە گوی! لە پرەدا گورپەیی "بژی بژی، دەست خۆش" و قریوێ نازادێخووزان، میچی هۆدەکی فەرمانداری دەلەرزیتیتەو و زەبیغە موددەوێ فەرماندار لەو گورپەیی چوارچاو دەبێ و بەو قریو و چەپلە لێدانە وەها شیت و خوودار دەبێ، کە هەر لەو کۆرەدا فەرمان دەدا مامۆستا فەرپووخێ بگرن و لە گرتووخانەیی هاوین و دەسبەجیش لێپرسینەوێ لەگەڵ دەست پێ بکەن. لە جەنگی لێپرسینەوێدا، چونکە مامۆستا فەرپووخێ ئامادە نابێ باداتەو و لەسەر قسەکانی شیلگێرتر دەبێ و زۆرتر مەردازیی لە خۆی نیشان دەدا، زەبیغە موددەوێ پتر شیت و خوودار دەبێ و زیاتر لە کەوێ ئینسانەتی دەروا تە دەر و وەک دەرهەبە گێکی "سەدەکانی نیوێرەست"، فەرمان بە نۆکەرەکانی دەدا کە بە دەری و دەزوی زاری مامۆستا فەرپووخێ بدروون!!

پروونا کبیران و نازادێخووزان کاتیک ئەو هەواییە تالە دەبێستن و دەبێن کە دەرهەبە گێکی "بەختیاری" ئاوا بە بێ شەرمی کەلەزەری دەکا و لە سەردەمی مەشرووتەدا ئاوا گولێک بە ئاوا دەدا! تیکرا هەرا دەکەنە تیلگرافخانە و بە ناردنی تیلگرافیک، تەواوی نوینەرەکانی "کۆری تەگبیری نەتەواییەتی" (مجلس شورای ملی) لەو کەتن و پەندە ئاگادار دەکەن و نوینەرەکان بە هەرەمە "وەزیری نیوخو" وە ژێر پرسیار دەخەن و وەزیری نیوخو چەند کەرەت لە سەرێک سویند دەخوا کە ئاوا کاریک هەر پرووی نەداو و رانەبوردووە! بەلام هەر لەو کاتەدا، مامۆستا فەرپووخێ بە دموولتوی خۆتێناواییەوێ لە گرتووخانەیی شاری یەزددا زیندانی بوو.

مامۆستا فەرپووخێ دوای دوو مانگ خۆی لە گرتووخانە دەریاز دەکا و بەر لە هەلاتن، بە رەژی ئەو دوو شیعرە لە دیواری گرتووخانە دەنووسێ:

**بە زندان نگرده اگر عمر طی
من و ضیغم الدوله و ملک ری
بە آزادی ار شد مرا بخت یار
برآرم از ان بختیاری دمار (۱)**

دوای ئەو پرووداوە، زەبیغە موددەوێ لێدەکەوێ و «فخرالملک» (فەخرولمولک) جیگای ئەو دەگری و دلخۆشیی مامۆستا فەرپووخێ دەداتەو.

لە سالی ۱۲۹۹ی هەتاویدا مامۆستا فەرپووخێ خۆی دەگەییە نیتە تاران و رەگەڵ سیتلاوی نازادێخووزان

دەكەوئى و ھۆنراوہیەكى زۆر بە تەكان سەبارەت بە دادخواری و پادانی سروسىپالى ستمەمگەران بلاو دەكاتەوہ! دەلێن دار ھەلبەتییەوہ زىانیخورۆ ديارى دەدا!! بەو ھۆیە "رضاخان میرپنج" (رەزا میرپەنج) - سەرکردەى سوپا- بە ھۆنراوہکانى مامۆستا، بىرگەى ئالۆز دەبێ و ھاوار دەبا بۆ "كۆرى تەگبىرى نەتەوايەتى" و لە چنگ مامۆستا فەرووخى سكالادا دەكا و بە نوێنەرەكان رادەگەيەنێ كە: "ئەگەر ئێوہ ئەو كاربایەم لە كۆل نەكەنەوہ، ناچارم بۆخۆم ھەر چەندى بتوانم دەگەلى بكەم!!"

فەرووخى لە جەنگەى ھەلايسانى يەكەمىن جەنگى جىھانىدا كۆچىك دەكا بۆ «بين النهرين» (عیراق) و لەوێش ئىنگلیزەكان ھىندەى وە دوو دەكەون و زۆرى بۆ دین، ناچار دەبێ كە بە پىیان بىتەوہ بۆ ئىران. فەرووخى لە كاتى بەستنى رىككەوتننامەى شەرماویى ۱۹۱۹ كە ئىران بە پىی ئەو گرتبەستە دەچووہ بەر چنگى ئىنگلیزەكان، زۆر بەگشتى ھەلبەزىبەوہ و بەرەنگارى «وئوقالدولە» (وسوقوددەولە) - سەرۆك وەزىرانى ئەوكات - بوو و لە ئاكامدا ماوہیەكى زۆر خرايە گرتووخانەى ژمارە يەكى تاران، بەلام زبرى و زۆرى ژيانى گرتووخانە، تیغى زمان و قەلەمى مامۆستای چاكتەر دەسوو و پۆژ بە پۆژ تىزترى دەكردن؛ بەو ھۆیە ئەو پۆژەى كە لە گرتووخانە ھاتە دەر، يەكجى لە "ئەحمەدشا"ى ھەلبىچا و بەوہ تاوانبارى كرد كە لایەنگىرى لەو رىككەوتننامە شەرماویبە كر دووہ و پشتى وسوقوددەولەى گرتووہ و ئەحمەدشا لە چنگ فەرووخى سكالای بردە «عدلیە» (دادگا) و لە ئاكامدا وسوقوددەولە لىخرا و كارەكە سەرپۆش كرا.

فەرووخى لە جەنگەى كوودەتای ۱۲۹۹ چەند مانگىك لە باغى "سەردار ئىعتىماد" زىندانى كرا. فەرووخى لە سالى ۱۳۰۰ى ھەتاوى لە نىو دنيايەك كەند و كۆسپىدا، پۆژنامەى "تۆفان"ى بلاو كردهوہ و لەو كاتەدا كە ھەندىك لە پۆژنامەنووسەكان لە ترسان، يان لە برسان بە خاوەن دەستەلاتەكانيان ھەلدەكوت، مامۆستا شەپۆلى ھاژاوى تۆفانەكەى ئاوقای سەرگویتلاكى رەزاخان میرپەنج - سەرکردەى سپا - دەكرد و بەتەواوى لەو پىساوہ سەررەپۆیەى ھەلكىلابوو. بەو ھۆیەوہ چەند جارەن "تۆفان" رادەوہستىرا و دووبارە وەرپى دەكەوتەوہ و لە جەنگەى لە كاركەوتنى پۆژنامەى تۆفان، پەيامى ئازادىخواری مامۆستا و ھەر وا

دەربىنى دەردى دلخەلكى بە پىنووسى مامۆستا لە پۆژنامەكانى "پەيكار"، "قىام"، "ستارەى شەرق" و "تەلبەغى ئەفكار" (۲) بلاو دەكرانەوہ.

پۆژنامەى تۆفان بە كلىشەى سوور و رەنگى خوینى شۆرشگىران چاپ دەكرا و سەروتارەكانى گرى ئاگرى توورەبى نەتەوہى بەشخوراو و چەوساوەى لى بلىد دەبوو؛ بۆ نمونە يەكەك لە سەروتارەكانى ئەوہ بوو: «ابوالھول ارتجاع» (دۆبەزمەى كۆنەپەرستى)؛ لە بن ئەو سەردۆرەدا نووسىبوو:

"ستەم و چەوساوەبى پۆژ بە پۆژ پتر دەبى، نۆكەرەكانى ئىنگلىز لە تەواوى ولاتەكانى پۆژھەلات، بەتايبەت لە عىراق و لە ئىران، بە چوارنالا ھەلبانكوتاوہتە سەر ھەموو مافە رەواكانى خەلكى و دەستە چەپەلەكانى خۆيان ھەتا ھەنىشك بە خوینى پاكى ئازادىخووان رەنگاندووہ و تازە ئىدى مان گرتن و تەگبىر و را ھىچ كەلكىكى نەماوہ؛ يان دەبى وەك سەرکردە مەردازاكانى ئىسلام - "حوسىن" (ع) و "مصعب بن زبیر" (موسەبى بنى زوبەير) داوینى پىساوہتى بە لادا كەين و چش لە گىيان و مان بكەين و بەختەوہربى ئەبەدى وەدەست خۆمان خەين؛ يان بە پەپرەوى لە شىخى گەورە "نەسىرەددىن توىسى" بۆ بەتالاندنى ئەبولھولى ئىرتجاع ھاوار بۆ ھەلاكوپەكى بەرىن!"

رەزاخان - سەرکردەى سوپا-، دواى بلاو بوونەوہى چەند وتارىكى ئاوا توند و ئاواراوى، نامەيەكى لە كۆرى تەگبىرى نەتەوايەتى نووسى و داواى لىپرسىنەوہى لە فەرووخى كرد و ئەو پۆژە كە رەزاخان بوو بە "رەزاشا"، بە ناوى داينكردنى ھىمانايەتى و ئارامىي ولات، چەند ھەنگاوتىكى ھەلبىناوہ، كە يەكىتيكان شارەوہدەر كردن و زىندانىكردنى فەرووخى بوو بۆ شارى "كرمان".

فەرووخى دواى ھاتنەدەرى لە گرتووخانە و ھاتنەوہ لە تاراوگە، بۆ ھاوبەشى كردن لە جىزنى دەيەمىن سالى شورشى ئۆكتۆبر، چووہ ولاتى سۆقىبەت و ھۆنراوہیەكى ئاواراوى و شۆرشگىرانەى خویندەوہ كە لە پۆژنامەكاندا بلاو كرايەوہ.

فەرووخى دواى گەرانەوہ بۆ ئىران و لە سالى ۱۳۰۷ى (ھەتاوى) دا، لە لایەن خەلكى شارى يەزدەوہ بۆ نوێنەرى لە كۆرى تەگبىرى نەتەوايەتى ھەلبىرترا و حكومەتیش دەستى لەو كارەدا ھەبوو، چونكە پىی وابوو ئەگەر مامۆستا بىتە نوینەر لە كۆرى تەگبىرى نەتەوايەتى، لە لایەكەوہ لە دلخەلكى نارازىدا ئەو

قودبەي نامىنىڭ و لە لايەكى دىكەشەو بە ھۆي نىزىك بوونەو لە ھۆي دەبى و وردەوردە دەتۆتتەو! بەلام داھاتووي مامۆستا نىشانى دا كە ئەو ھىسابە لە ھەشتى مشتىكىشى وا نىيە، چونكە مامۆستا ئەو رۆژەي پىي نا كۆرى تەگبىرى نەتەوايەتى، ئەو جىگايەي كەردە گۆرەپانى بەرەكەنى دەگەل زۆرداران و ستەمگەران و بەو ھۆبە دەستۆپتەندى ھۆكۆمەت لەو كۆرەدا بە پىچەوانەي ياساي توندى پاراستنى نوپتەران، چەند جار مامۆستايان و بەر مەست و شەپازللە دا و ھەر شەيان لى كەرد كە بىكۆژن، ھەر بۆبە مامۆستا ناچار بوو ھەلە بۆ ھەرووسىيات، بەلام لەبەر ئەو كە بىر و پرواي ھەر پرووخى دەگەل ھەواي ئەو مەلەبەندە نەدەگونجا و لە چەند وتارىكى توند و ئاوراويدا دەزگاي مەيرايەتبي سۆفبەتەي و بەر تىر و تانە دا، پىاوەكانى دەرک و دىوان لە مەيرايەتبي سۆفبەت لە مامۆستا تۆران و مامۆستايان داو ھەست نوپتەرى رامىيارى ئىيران لەو ولاتە و پاش باسوخواستىكى زۆر، پەروانەي كۆچ كەردن بۆ ئەلمانىان دا ھەست مامۆستا.

ھەر پرووخى لە ئەلمانىش بىكار دانەنىشت و بە ھۆي چەند وتارىكى توند - كە لە رۆژنامەي «پەيكار» دا بلاو دەكرانەو - ھۆكۆمەتى ملھورى و زۆرەملى لە ئىيراندا زۆر بە جوانى و بەرچاو دەخست و لەو كاتەدا كە لە ئىران لە ترسى رەزاشا كەل بە موو بەند بوو، مامۆستا ھەر پرووخى باسى لە داردانى رەزاشاي دەھىنايە گۆرەي!! و دەيكوت:

**بود اگر جامعه بیدار در این دار خراب
جای سردار سپه، جز به سر دار نبود (۳)**

و ھەر وا دەيكوت:

**به روزگار رضا هر که را که من دیدم
هزار مرتبه فریاد نارضایی زد (۴)**

رەزاشا بە بىستەنەو ھى ئەو قسانە، لە ئەو پەرى ئالۆزى و توورەبىدا ھەرمانى دا بە بالتۆزى ئىران لە ئەلمانىا كە رانەو ھەستى لە ھەلسوورپتەرى رۆژنامەي پەيكار و نووسەرەكانى و لە دادگاي ئەلمانىا سكاللا بكا و بۆ ھەموو كەستىكى روون بكا تەو كە لە ئىراندا جگە لە ياساكانى «ھۆكۆمەتى مەشرووتە» ھىچ ياسايەكى دىكە بەرپۆتە ناچى و ھىچ كەس ستەمى لى ناكړى!!

دادگاي ئەلمانىا كۆرى داوھرى پىتھىتا و ھەر پرووخى لەو كۆرەشدا بە بەلگەي روون و ئاشكرا نىشانى دا كە «رەزاشا» لە ئىران لە ھىچ ستەمىك ھەست ھەلناگړى و قورقورۆچكەي ھەقبىژاننى و ھەر رىك كوشىو كە ھىچ

كەس لە ترسى گىيانى خۆي ناوېرى لە چنگ ئەو ملھورە ھاوار بكا!

رەزاشا كە بەو سكاللايەش چنگى لە مامۆستا گىر نەبوو، بەكجارى گرى گرت و ئەو ھەندەي دىكەش رقى لى ھەلگرت! ھەرچى بىرېشى دەكردەو ھىچى بۆ نەدەكرا، بەلام مەيرايەتبي ئەلمانىا كە بەرەو پەستى و خۆبەرستى دەھاتەخوار، لەنەكاو دەستۆپتەندى ھۆكۆمەت لەبەر دلى رەزاشا بىانويان بە مامۆستا گرت و ھەلەيان پىچا كە دەبى لە ئەلمانىا پرواتەدەر! ھەلگەوتىش وا بوو كە لەو كاتەدا «تەيموورتاش» (و زىرى دەربار)، چاوى بە ھەر پرووخى كەوت و بە زمانلووسى و شاتوشووت مامۆستاي فرىو دا كە بگەرپتەو بۆ ئىران. مامۆستا بە چاوپرواي ئەو وەزىرە بە كرىگىراو ھەلخەلەتا و ھاتەو ھەل بۆ ئىران. ديار بوو مامۆستا ئەجەلى ھاتىو و دەبوو بە پىي خۆي بىتەو بۆ كوشتارگاي خۆي و چارەنووس چاوى مامۆستاي لە دىتنى ئەو راستەقىنە نووساندبوو كە: «رەزاشا ھەر رەزاشايە و ھەتا توانايى زۆرتەر بى پتر ھەستى بە خۆينى ئازادىخوازان سوور دەكا!».

مامۆستا كاتىك كە ھاتەو بۆ ئىران، لەرپۆتە نەيانگرت، تەنەت بۆ چاوانووساندنى خەلك، شارەبانى مانگى چوار قىرانبىشى مووچە و مانگانە بۆ برىبەو ھە مامۆستا مانگى ھەو ھەل و دوو ھە نەبەدلى و پىناخوش بوون ئەو چوار قىرانەي و ھەردەگرت و دەیداو بە قەرزدارەكانى و لە مانگى سىبەمدا بە نووسىنى نامەيەك بەو رەنگە، لە ھەرگرتنى ئەو مووچەيە خۆي كىشايەو:

**«از مراحم خصوصى حضرت اجل متشكر، و چون
دوستانم تقبل نمودھاند ماھانە ھر كدام بە قدر توانايى
برای ادارھى زندگى كمكم فرمايند، اين وجہ را بە
مصرف لازمتري رساندە و بندە را متشكر فرماييد.
فرخى - مدير روزنامھى توفان» (۵)**

بەلام ھەر لە سەرەتاي ھاتنەو ھى مامۆستا، «سەرلشكر ايرم» (سەرلەشكر ئايرۆم) - سەرۆكى شارەبانى - لە بنەو ھە بە ھەرمانى شا، مامۆستا و ئاشناكانى دەخاتە ژىر چاودەپىرى و كەم ھەتا زۆر چلۆنايەتبي ژيانى مامۆستا بە دەفتەرى تايبەتبي شاھەنشاهى ھەوال دەدرى. لە نامەي (ژمارە ۶۱۲ تى ۱۳/۶/۱۲ دەدرى. لە نامەي شاھەنشاهى لە شارەبانى دەپرسى كە «ھەر پرووخى خەرىكى چىبە؟» شارەبانى لە ھەلامدا دەلى: «پىكارە و ھاموشۆي ھىچ كەس ناكا و خەرىكى

هیچ کاریک نییه».

له سالی ۱۳۱۴ که «روکنودین موختار» ده‌کریته عۆده‌داری کاروباری شاره‌بانی، ژیانی مامۆستا ده‌که‌ویتیته ئه‌وپه‌ری تالی و ناخۆشییه‌وه و رۆژبه‌رۆژ جیگای پین ته‌نگتر ده‌کری؛ به‌و رهنگه که موختار کاغه‌زفرۆشیتیک به ناوی «کتابچی» فیر ده‌کا و به‌هه‌ره‌شه و ته‌ما و به‌هرنان هانی ده‌دا که داوای قهرزیکه‌ی زۆری کاغه‌ز کرین له مامۆستا بکا، چونکه مامۆستا پوولی نابج، موختار، کتابچی هان ده‌دا که سکالای قهرزکۆتری له مامۆستا بکا و دادگا به‌و تاوانه ده‌یخاته گرتوو‌خانه و له گرتوو‌خانه به‌دهستی خۆی تووشی گرفت و نازاریک ده‌بی که هاوکات ده‌گه‌ل ئه‌و رووداوه ده‌نووسی:

زین محبس تنگ در گشودم رفتم

زنجیر ستم پاره نمودم رفتم

بی چیز و گرسنه و تهی دست و فقیر

زان سان که نخست امده بودم رفتم (۶)

له ئاکامی ماریجه‌یه‌کی زۆر له‌و گرفت و نازاره‌ پزگار ده‌بی، به‌لام له‌ جه‌نگه‌ی ئه‌و گرفت و نازاره‌دا که هۆشی به‌سه‌ر خۆیه‌وه نابج و قسان ده‌په‌ریتنی، «فرهت» (فرهت) - دادستانی ئه‌وکات - ده‌رفه‌ت دیتنی و دۆسیه‌یه‌کی بۆ‌ساز ده‌کا که فه‌رپروخی له‌ کاتی لیپرسیینه‌وه‌دا قسه‌ی ناحه‌زی به‌ شا کوتوه و له‌ ئاکامی دادگای سه‌ره‌تایی له‌ ریکه‌وتی ۱۳۱۷/۸/۷ مامۆستا به‌ ۲۷ مانگ زیندان مه‌حکوم ده‌کری و هه‌ر وا به‌ هاندانی فره‌هت له‌ «دادگاه تجدید نظر - دادگای پیداپوونه‌وه» دا به‌ سێ سال زیندان مه‌حکوم ده‌کری، به‌لام مامۆستا هه‌ر دوو جارن له‌ دیتنی بپاره‌که‌ی دادگا خۆی ده‌گری.

مامۆستا له‌ زیندانی "قه‌سر" بۆ زیندانی ژماره‌ ۳ی تاران ده‌گۆتیزیتسه‌وه و ده‌خریته‌ نیو زیندانی تاکه‌ که‌سییه‌وه و هه‌موو پیداپووستیه‌کانی ژیانی لێ ده‌پرن؛ وه‌ک خۆراک، به‌رگ و شمه‌ک، جگه‌ره، حه‌مام و هی دیکه، بۆ ئه‌وه‌ی مامۆستا ته‌نێج بێ و ئه‌وه‌ی تا ئیستا کوتوو‌یه‌تی ئیدی نه‌یلێ، به‌لام مامۆستا ئیستاش باناداته‌وه و به‌ ئیشتیای ئه‌وان نابزویتیته‌وه، به‌لکو له‌ سه‌ر ئه‌و حاله‌ش پڕ به‌ زاری هاوار له‌ چنگ زولم و ستم ده‌کا و له‌ دیواری گرتوو‌خانه‌که‌ ده‌نووسی:

بهر من این زندگانی غیر جان کندن نبود

مرگ را هر روز دیدم در نقاب زندگی (۷)

به‌لام ئه‌و ستمه‌گه‌ره‌ درندانه، ته‌نانه‌ت ئه‌و ژیانه

تاله‌شیان به‌ مامۆستا ره‌وا نه‌ده‌دی و رۆژیکه‌ی ژه‌هریان له‌ چیشته‌که‌ی کردبوو و پیتی زانی و نه‌یخوارد، هه‌تا شه‌ویکی بردیان بۆ نه‌خۆشخانه‌یه‌کی نیو زیندان و "پزیشک ئه‌حمه‌دی" ئامپوولی هه‌وای له‌ ده‌ماره‌کانی له‌شی کرد و ئه‌و پیساوه‌ نه‌به‌زه‌ی کوشته‌ و ئه‌و بانگ و گوپه‌ و هاواری له‌ بن حه‌وای ئیبران به‌کجی خپ کرد! به‌لام دوا‌ی کوشتنی فه‌رپروخی، سه‌رۆکی گرتوو‌خانه‌ی ئه‌و کات، "یاوه‌ر نیروومه‌ند"، به‌ نووسینی نامه‌یه‌ک هه‌والیکه‌ی ئاوا‌ی به‌ "ئیداره‌ی ئاگاهی" دا: «محمد فرخی فرزند ابراهیم در تاریخ ۱۳۱۸/۷/۲۵ به‌ مرض مالاریا و نفريت فوت کرده است». (۸)

به‌لام دوو سالی ته‌واو له‌و ریکه‌وته‌ تینه‌په‌ری که ته‌ختی ره‌زاشا سه‌ره‌ونخوون بوو. له‌ خه‌رمانانی سالی ۱۳۲۰ له‌ کاتی لیپرسیینه‌وه له‌ داروده‌سته‌ی شاره‌بانی و هه‌ر وا لیپرسیینه‌وه له‌ سه‌رپاس موختاری و پزیشک ئه‌حمه‌دی ئاشکرا بوو که پزیشک ئه‌حمه‌دی به‌ هۆی لێ نازن کردنی ئامپوولی هه‌وا به‌ یارمه‌تیی چه‌ند که‌سیک فه‌رپروخیی کوشتوه. له‌ نیو تاوانباره‌کاندا، چونکه‌ پزیشک ئه‌حمه‌دی دراویکی زۆری نه‌بوو که خۆی پین ده‌رباز بکا، له‌ مه‌یدانی "سپه" له‌ دار ده‌دری و ملی به‌ په‌ته‌وه‌ ده‌کری و به‌ دووی (فه‌رپروخی) دا بۆ ئه‌و دنیا به‌ری ده‌کری، هه‌تا له‌ وێ تۆله‌ی ئه‌و ستمه‌ ناره‌وايه‌ی لێ بستیتیتته‌وه.

ئه‌وه‌ بوو کورته‌ی ژیاننامه‌ی یه‌کیک له‌ هاوارکه‌رانی نه‌به‌زی میژووی به‌ره‌ره‌کانی ده‌گه‌ل زۆره‌ملی و مله‌ووری که له‌ دیمه‌نی وینه‌یه‌کی رهنگی، خسته‌مانه‌ به‌ر چاوی ئیوه. ده‌گه‌ل ئه‌وه‌بیش زۆر تیکۆشین که ئه‌و وینه‌یه‌ ده‌گه‌ل خاوه‌نه‌که‌ی به‌ته‌واوی یه‌کتر بگرنه‌وه، که‌چی ئاخریه‌که‌ی دوو خالی دزیوی محه‌مه‌د فه‌رپروخی له‌و وینه‌دا خۆیان شارده‌وه و ناچارین دوا‌ی گپرا‌نه‌وه‌ی نه‌زبله‌یه‌ک ئه‌و خاله‌ دزیوانه‌ش له‌و وینه‌دا وه‌در بخه‌ین:

ده‌گپرنه‌وه‌ شه‌نگه‌کۆریکی بۆشناغ که‌ چاویکی قیچ ده‌بی و لاسمیلتیکی زگماک که‌تۆر ده‌بی، دیتته‌ لای وینه‌هه‌لگرتیکی ئاشنای، که‌ چه‌ند وینه‌ی لێ هه‌لگری. ئاشناکه‌ی هه‌تا کاتی خۆی وینه‌کان ئاماده‌ ده‌کا و ده‌بینی که‌ ئه‌و وینه‌نه‌ به‌راستی جوانن و حه‌یفه‌ چاوی قیچ و سمیلتی که‌تۆر ئه‌و وینه‌نه‌ دزیو بکا. به‌و هۆیه‌ دیتنی چاوه‌ قیچه‌که‌ی به‌ چاویکی جوان نیشان ده‌دا و سمیلته‌که‌شی بۆ چاک ده‌کا، به‌لام کاتییک گه‌نجه‌که‌ دیتته‌وه بۆ وینه‌کانی و ئه‌و وینه‌نه‌ ده‌بینی، زۆر به‌ تووریه‌ی ئه‌و وینه‌نه‌ به‌سه‌ر

وینه‌هه‌لگره‌که‌دا ده‌داته‌وه و زور به‌توندی به‌سه‌ربدا ده‌گوریتنی که جارتیکی دیکه قهت کاریکی و امه‌که که پول له من وەرگری و وینه‌ی که‌سیکی دیکه هه‌لگری و بیده‌ی به‌من!!

که و بوو بوو ته‌وه‌ی ته‌و وینه‌یه‌مان به‌سه‌ردا نه‌دریتته‌وه، دینین ته‌و دوو خاله دزیوهش له وینه‌ی محهمه‌دی (فه‌رپووخ‌ی) دا وده‌رده خه‌ین:

یه‌که‌م: محهمه‌دی فه‌رپووخ‌ی جارتیکی له خوریا هیرشیکی بردووه‌ته سه‌ر کورده‌کان و تاوانباری کردوون که موکریان و سندووس و سه‌لماس و خوی و سابلاغیان پیکتوت کردووه!:

مکری و سلدوز و سلماس و خوی و ساوجبلاغ

سر به سر پامال شد ز اکراد آذربایجان (۹)

له‌به‌ر تووره‌بیش نه‌په‌رژاوه‌ته سه‌ر ته‌وه که بیر له قسه‌که‌ی خوشی بکاته‌وه؛ چونکه کورده‌کانی «نازربایجان» ناخر هه‌ر ته‌و که‌سانه‌ن که له‌و مه‌لئه‌نداندا ده‌ژین؛ ده‌ی چون خه‌لکی ته‌و مه‌لئه‌ندانه ته‌و مه‌لئه‌ندانه‌یان پیکتوت کردووه؟! ته‌وه‌ش که‌م به‌ختیه‌کی نه‌ته‌وه‌ی کورده که هه‌ر که‌س تووره‌بیه‌کی به‌سه‌ردا هات، له‌خوریا به‌سه‌ر ته‌و نه‌ته‌وه‌یه‌دا ده‌گوریتنی و له‌خوریا به‌سه‌ربدا ده‌بۆلینتی؛ وه‌ک "عیشقی" و "نه‌حمه‌د کیسه‌روی" و هی دیکه. دیاره به‌خشینی ته‌و تاوانانه و چاوپوشی له‌و هیرشه‌ناره‌وایانه مافی نه‌ته‌وه‌یه‌که و ئیمه به‌ته‌نیا ناتوانین ته‌وانه جه‌به بکه‌ین؛ به‌لام هیوادارین نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌پشورده‌یی و لیبورده‌یی و هه‌راوییی دل و به‌مه‌ندی شورش خوی، ته‌و ته‌پوتوزانه به‌هیند نه‌گری و ته‌و پیاوه نه‌به‌زه له‌و تاوانه جه‌به بکا.

دووه‌م: محهمه‌دی فه‌رپووخ‌ی له‌به‌شی دوای به‌ریه‌ره‌کانییه‌که‌ی له‌گرتووخانه‌دا، له‌سالی ۱۳۱۶ له‌برسان و له‌ته‌نیایی ته‌وه‌نده جاپز ده‌بی که به‌مه‌به‌ستی خو‌کوشتن بریک تریاک ده‌خوا و کاتیک که تیکه‌لده‌گلی، زیندانییه‌کان پیی ده‌زانن و هاوار له "پزیشکی قانونی" ده‌که‌ن و ناهیلتن محهمه‌دی فه‌رپووخ‌ی خوی بکوژی.

جا ده‌گه‌ل سه‌رنجدان له‌و مه‌به‌سته که محهمه‌دی فه‌رپووخ‌ی ئیمانیکی پتونوی به‌خودا هه‌بووه و له‌زۆربه‌یه‌ک له‌شعیره‌کانیدا هاواری له‌خودا کردووه و پاراوه‌ته‌وه که خودا کو‌شک و ته‌لاری سته‌مه‌کاره‌کان تیکرووخینتی و به‌ناشکراییی ده‌لئی هه‌ر خودا چاره‌سازه:

بیچارگی ز چار طرف چون شود دوچار

غیر از خدای عزوجل چاره‌ساز نیست (۱۰)

هه‌روه‌ها ئیمانیکی پته‌وی به‌زیندوو‌بوونه‌وه و پوژی جه‌زا هه‌بووه و له‌شعیره‌کانیدا ده‌لئی:

«له‌دنیا‌ی دیکه راست ده‌به‌وه و یاساکانی داوهری له‌کوژی جه‌زا ته‌ستاندندا ده‌گه‌ل روحانییه‌کان پیشنیار ده‌که‌م.» (۲) خو‌کوشتن بو‌ئیمانداریکی ئاوا، دیاره گونا‌هیتی که‌یه‌کجار زور گه‌وره‌یه، چونکه لیپرسینه‌وه‌ی ته‌و تاوانه‌ش مافی خودایه، دیاره هیچ که‌س له‌و باره‌وه هیچ کاره نییه؛ به‌لام هیوادارین که خودا به‌هه‌راوییی به‌خشینه‌که‌ی، ته‌و پیاوه سته‌ملیکراوه جه‌به بکا و له‌تاوانه‌کانی دیکه‌شی خو‌ش بی.

په‌راوتزه‌کان:

(۱) یه‌کیتک له‌هۆنراوه‌کانی ته‌وه بوو:

دین ز دست مردم برد، فکرهای شیطانی

جمله طفل خود بردند، در سرای نصرانی

(دیوان فرخی یزدی، اشعار متفرقه، ص ۲۰۵)

(۲) میروم در مجلس روحانیان آخرت

وندر آنجا بی کتک، طرح قوانین میکنم

(دیوانی فرخی یزدی، اشعار متفرقه، ۱۸۶۱)

سه‌رچاوه‌کان:

۱- آژند، یعقوب (ترجمه و تدوین)؛ ادبیات نوین ایران (از انقلاب مشروطیت تا انقلاب اسلامی)، تهران: امیرکبیر؛ چاپ اول: ۱۳۶۳.

۲- اسحاق، محمد؛ سخنوران نامی ایران در تاریخ معاصر؛ تهران: طلوع و سیروس؛ چاپ دوم: ۱۳۶۳.

۳- براون، ادوارد؛ تاریخ مطبوعات و ادبیات ایران در دوره‌ی مشروطیت؛ ترجمه‌ی: محمد عباسی (و) رضا صالحزاده؛ تهران: کانون معرفت، ۱۳۴۱.

۴- یزدی، فرخی؛ دیوان (غزلیات و قصاید و قطعات و رباعیات)؛ با تصحیح و مقدمه در شرح احوال شاعر، به‌قلم: حسین مکی؛ تهران: امیرکبیر؛ چاپ هشتم: ۱۳۵۷.

باشکۆ

ته‌و چه‌ند دیره‌ی خواروو، که له‌ده‌قی وتاره‌که‌ی ماموستا ته‌حمه‌دیاندانین، بو‌تیکه‌بشتن له‌مانای شیعره فارسییه‌کان، هه‌روه‌ها چه‌ند رسته، یان په‌ره‌گرافی فارسی (که له‌ده‌قی وتاره‌که‌دا به‌بی مانا کردنه‌وه

خراونه ته روو، وهک پاشکویهک به پيويست زانرا بخريته ئيره وه. له نيو دهقی وتاره که می ماموستادا، نهو ژمارانه می له نيو کرووشه « دا هاتون، پيوه ندييان بهو به شه (واتا: بهو پاشکويه وه) هه يه.

(۱) واتا: مه گين هه موو ته مه نم له زينداندا تپيه پر بيخ، ده نا من و زه يغه مودده وه له يه کتر هه ر ده بينينه وه / نه گه ر به خستی نه وه مه به بي کسه له زيندان تازاد بم، بهو «به خستيا ري» يه ده ليم پيو تتيک چهن د کيلويه. (پروون کردنه وه: «به خستيا ري» عه شيره تتيکی ناسراون. وا دياره «زه يغه مودده وه» سه ر بهو عه شيره ته بو وه).

نهو دوو به يته - که به ناوبانگترين شيعري فه پرووخي يه زدييه - له نيو ديوانه که يدا (که «حسين مکی») (حوسين مه ککی) نه رکی ساغکردنه وه و پيشه کی له سه ر نووسيني له نه ستو گرتوه) نه هاتوه، به لام له پيشه کي ديوانه که دا هاتوه (پروانه: ديوان فرخی يزدي، مقدمه، ص ۲۰). ديواني فه پرووخي يه زدي جيا له غه زله کان و چوارينه کان، له خو گري شيعره بو نه ييه کانيشه و شيعري بو نه ييشی لهو ديوانه دا زور تيدايه، به لام نهو دوو به يته تيدا نييه. نهو دوو به يته رهنگه له گشت نهو ژياننامه نهی تايه تن به فه پرووخي يه زديدا هاتي.

(۲) چوار پوژنامه و بلاوکراوه می نهو سه رده م بوون. «په يکار»، «قيام»، «ستاره می شەرق» و «نه فکار» (۳) واتا: نه گه ر خه لک تتيگه يشتووبان لهو ولاته ويرانه دا، جيی «سه ردار سپه» (واتا: سه رکرده می سويا) هه ر ده بو له سه ردار (واتا: سي داره) با.

نهو به يته، به يتي هه شته می غه زله می ژماره ۱۲۳ «له ديواني فه پرووخي يه زدي» يه. پروانه: ديوان فرخی يزدي، تصحيح و مقدمه: حسين مکی، تهران: اميرکبير، چاپ هشتم: ۱۳۵۷، صفحه می ۱۴۵.

(۴) واتا: له رۆژگاري رهزا (واتا: رهزاشا) دا هه ر که سي کم ديت، هه زار جار هاواري ناره زايی کرد. نهو به يته، به يتي هه شته می غه زله می ژماره ۹۴. پروانه: ديوان فرخی يزدي، ص ۱۳۲.

(۵) واتا: «گه ليک سويا س له با به ت دلوا وييه تايه تيه که می به ريزتان؛ به لام به هو می نه وه که هاو رپيانم قبو ليان کردوه که مانگانه هه ر کامه يان به پي تواناييان بو به رپوه بردي ژيانم يارمه تيم بدن، نهو پره پارديه بو با به تتيکی ديکه ته رخان بکه ن و منيش مه منوونی خو تان بکه ن. فه پرووخي - به رپوه به ری

پوژنامه می تو فان».

(۶) واتا: لهو به نديخانه ته نگه به ره ده رکه م کرده وه و رويشتم؛ زنجيري زولم پساند و رويشتم. برسی و ده ست به تال و فه قير، هه ر بهو شيويه که هه وه ل جار هاتبو مه نهو دنيا يه، رويشتم.

نهو چوارينه به له ديواني فه پرووخي يه زديدا نه هاتوه، به لام له ژياننامه کانی فه پرووخي يه زدي (لانی که م لهو ژياننامه يه دا که حوسين مه ککی وهک پيشه کی له سه ر ديواني فه پرووخي يه زدي نووسيو به تی و من چاو م پيی که وتوه) بوونی هه يه. پروانه: ديوان فرخی يزدي، مقدمه، ص ۶۲.

(۷) واتا: نهو ژيانه بو من شتيک نه بو جيا له عه زيه ت و نازار و جه زره به کيشان؛ هه موو رۆژتيک مه رگم له ده مامکی ژياندا چاو پيکه وت. نهو به يته، به يتي چواره می غه زله می ژماره ۱۷۹ يه. پروانه: ديوان فرخی يزدي، ص ۱۷۷.

(۸) واتا: «مه مه د فه پرووخي کوري ئيبراهيم ريکه وتی ۱۳۱۸/۷/۲۵ به هو می نه خوشي مالاريا و ني فریت مردوه».

(۹) واتا: موکريان و سندووس و سه لماس و خو می و سابلاغ به هو می کورده کانی نازره بايه جانه وه پيشييل و پيکوت کرا.

نهو به يته، به يتي پينجه می شيعري که به ناوونيشانی «تهران - آذربايجان»؛ پروانه: ديوان فرخی يزدي، اشعار متفرقه، ص ۲۰۴.

(۱۰) واتا: کاتيک له هه موو لايه که وه تووشی بيته ره تانی و بي چاره بی دپی / چاره و چاره سه ری، بي جگه له خوی مه زن و دلوفان لای هيچ که سيکی ديکه نييه.

نهو به يته، به يتي شه شه می غه زله می ژماره ۵۵؛ پروانه: ديوان فرخی يزدي، ص ۱۱۱.

بو نه و ريکه وتی نووسيني وتاری به ر ده ست: ماموستا نه حمه ديان نهو وتاره می به هاری سالی ۱۳۶۵ هه تاوی، به تايه تی و له سه ر داوی «مه لا غه فور ده باغي» (حافزی مه هابادی) نووسيوه، هه تا وهک پيشه کی و هاو ري له گه ل ده قی وه رگي پراوی «چوارينه کانی فه پرووخي يه زدي» بلاو بکريته وه.